

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 12.3.2012
COM(2012) 100 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**o uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27.
října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání
dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti
ochrany spotřebitele“)**

OBSAH

1	Úvod.....	2
2	Síť CPC: aktuální vývoj právního a institucionálního rámce	3
2.1	Právní rámec.....	3
2.2	Aktuální vývoj institucionálního rámce	3
2.3	Systém pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (dále jen „CPCS“)	4
2.4	Zdroje určené pro síť CPC	5
2.5	Výbor pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele	5
3	Síť CPC: přes řadu zlepšení zbývá urazit ještě dalekou cestu	6
3.1	Statistické trendy v referenčním období	6
3.2	Obecné posouzení	7
3.3	Síť CPC: potřeba dalšího úsilí.....	8
4	Další oblasti spolupráce: Společné činnosti a výměny úředníků	10
4.1	Společné činnosti a výměny úředníků.....	10
4.2	Mezinárodní spolupráce	10
5	Závěry a další postup	10
5.1	Závěry	10
5.2	Další postup.....	12
	PŘÍLOHA.....	14

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“)

1. ÚVOD

Vnitřní trh se stal součástí každodenního života spotřebitelů, ať už nakupují zboží či služby. V zájmu plného využití možných přínosů a nových příležitostí, které vnitřní trh nabízí, pokud jde o výběr, kvalitu a cenu, musí evropští spotřebitelé nabyt přesvědčení o tom, že se jejich právům dostává ochrany nezávisle na místě, které si k nákupu zvolili. To platí zejména v oblasti vnitřního trhu online.

Za tímto účelem bylo v roce 2004 přijato nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele¹ (dále jen „nařízení“). Nařízení zřizuje rámec, který, jsou-li spotřebitelé a obchodníci usazeni v různých zemích, umožňuje orgánům pro vymáhání dodržování práva v členských státech vzájemnou úzkou spolupráci s cílem rychle a účinně zastavit obchodní praktiky, které porušují právní předpisy na ochranu spotřebitele. Podnikům nařízení zajišťuje rovné podmínky a zaručuje vyloučení nepoctivých obchodníků z trhu.

Tato zpráva je vypracována na základě článku 21 nařízení, který stanoví, že uplatňování tohoto nařízení se posuzuje každé dva roky. Tato zpráva se vztahuje na roky 2009 a 2010. Jde o druhou dvouletou zprávu vypracovanou Komisí².

Zpráva zahrnuje jak zhodnocení vývoje ze strany Komise, tak i podněty získané od členských států v podobě vnitrostátních zpráv předložených Komisi během prvního čtvrtletí roku 2011. Zaměřuje se na fungování sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (dále jen „sít' CPC“) zřízené nařízením, a konkrétně pak posuzuje, zda byly úspěšně vyřešeny nedostatky vymezené ve dvouleté zprávě Komise z roku 2009.

Tuto zprávu je rovněž nutné číst v souvislosti s probíhajícím posuzováním úspěšnosti nařízení, pokud jde o naplňování jeho cíle, kterým je posilování ochrany ekonomických zájmů spotřebitelů³.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“); Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

² KOM(2009) 336 v konečném znění ze dne 2.7.2009.

³ Článek 1 nařízení.

2. Síť CPC: AKTUÁLNÍ VÝVOJ PRÁVNÍHO A INSTITUCIONÁLNÍHO RÁMCE

2.1. Právní rámec

Mechanismy pro spolupráci stanovené nařízením se použijí pouze pro vymáhání právních předpisů uvedených v jeho příloze.

Od přijetí nařízení v roce 2004 byla jeho příloha v důsledku několika legislativních návrhů změněna, přičemž účelem bylo zejména rozšířit seznam právních předpisů (např. v listopadu 2009 byl zahrnut článek 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích⁴). Další změny byly zahrnuty v důsledku změny oblasti působnosti směrnice o klamavé a srovnávací reklamě⁵ a v důsledku zrušení směrnice 87/102/EHS o spotřebitelském úvěru.

Aby odstranila jakékoliv možné nejasnosti, pokud jde o oblast působnosti nařízení, předložila Komise v roce 2010 legislativní návrh⁶, který byl přijat dne 14. září 2011 a jenž upravuje přílohu nařízení tak, aby odrážela veškeré změny, k nimž došlo od roku 2004. Tento akt z právního hlediska konkrétně vyjasní zahrnutí nové směrnice 2008/48/ES⁷ o smlouvách o spotřebitelském úvěru⁸.

2.2. Aktuální vývoj institucionálního rámce

Síť CPC se skládá z vnitrostátních orgánů pro vymáhání práva, které Komisi oznamují členské státy. Seznam těchto orgánů je každoročně zveřejňován v Úředním věstníku⁹.

V obecné rovině vstoupila síť od roku 2009 do stabilnější fáze, pokud jde o institucionální rámec, ve srovnání s prvními dvěma lety svého fungování, které se vyznačovaly úsilím členských států o plné zřízení sítě CPC.

Některé z výše uvedených změn přílohy nařízení ovlivnily síť takto: 1) orgány odpovídající za vymáhání směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru byly až do doby přijetí změny nařízení vyloučeny a 2) nové orgány odpovídající za vymáhání článku 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích jsou připojovány průběžně, jakmile jsou oznámeny Komisi.

Ostatní úpravy sítě oznámené Komisi například v návaznosti na změny v oblasti působnosti jednotlivých ministerstev na vnitrostátní úrovni mohly být ve všech případech uplatněny, aniž by tím síť byla negativně dotčena, s výjimkou jednoho členského státu, který na vnitrostátní úrovni upozorňuje na závažné potíže a průtahy u jednoho ze svých orgánů.

Zcela chybějící připojení na společný nástroj IT používaný sítí je nyní okrajovou záležitostí a obecně se vyskytuje v oblastech, v nichž ke spolupráci dochází pouze zřídka (např. vymáhání článků 86 až 100 směrnice 2001/83/ES). Komise bude tyto případy nadále pečlivě sledovat.

⁴ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁵ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁶ Úř. věst. L 259, 4.10.2011, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66.

⁸ Příloha nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele může být dále v příštích letech měněna z důvodu přijetí nových právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele.

⁹ Poslední zveřejnění: úplný seznam - Úř. věst. C 206, 2.9.2011, doplněk - Úř. věst. 356, 6.12.2011.

2.3. Systém pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (dále jen „CPCS“)

Jedním z klíčových prvků sítě CPC je CPCS, jenž je společným nástrojem IT využívaným orgány k výměně informací.

V referenčním období pracovala Komise za přispění skupiny klíčových uživatelů zřízené v roce 2006 na zdokonalení tohoto nástroje a na zlepšení jeho vstřícnosti vůči uživatelům.

Byly dokončeny rozsáhlé přípravné práce předcházející vývoji nových prvků IT pro článek 9 nařízení. Po dohodě se členskými státy bylo uplatňování tohoto článku v podobě nástroje IT odloženo, aby bylo možné získat dostatečné praktické zkušenosti v rámci kontrolních akcí, které byly prvním případem koordinace činností dozoru nad trhem a vymáhání práva, jež síť CPC vykonala. Uplatnění těchto nových funkcí v roce 2012 usnadní koordinaci činností v oblasti vymáhání práva, na nichž se podílí několik orgánů.

Další připravovaná zlepšení navržená uživateli zahrnují rozšíření vyhledávacích funkcí a rozvoj CPCS jakožto vícejazyčného nástroje. Uživatelé rovněž upozornili na relativně pomalou odezvu systému. Touto záležitostí se zabývají útvary IT Komise a je řešena.

Referenční období se rovněž vyznačovalo projednáváním otázek ochrany údajů. Hlavní prioritou Komise bylo uplatnění většiny doporučení, která navrhla v září roku 2007 pracovní skupina zřízená podle článku 29, jež je složena z vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů. Příslušné rozhodnutí Komise¹⁰ a doporučení¹¹ byly vypracovány a projednány se členskými státy v roce 2010 a formálně byly přijaty dne 1. března 2011. Již předtím, v roce 2009, byly zavedeny další záruky pro ochranu údajů CPCS, například v podobě varování uživatelů, která se v klíčových fázích pracovního postupu zobrazují ve vyskakujících oknech.

V zájmu dokončení postupu předběžné kontroly Komise v tomto období rovněž úzce spolupracovala s evropským inspektorem ochrany údajů. Ten ve svém stanovisku¹² potvrzuje, že nařízení poskytuje solidní právní základ pro výměnu informací, a vítá úsilí, které Komise vynaložila na začlenění ochrany údajů do architektury nástroje IT, jakož i do společných postupů pro vyřizování žádostí stanovených pro síť. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zvážit další zlepšení.

Nejnáléhavější otázka, kterou je třeba vyřešit, se týká nalezení funkčního mechanismu pro vyřizování příchozích žádostí od subjektů údajů, pokud jde o práva přístupu a odpovědi na takové žádosti. Zřízení tohoto koordinačního mechanismu se ukazuje být zvláště složitým problémem. Hlavní výzvu představuje nalezení spravedlivé rovnováhy mezi právem na soukromí a ochranou osobních údajů a potřebou výměny informací v rámci spolupráce při vymáhání a vyšetřování na základě nařízení za účelem zamezit porušování právních předpisů EU na ochranu spotřebitele. Tuto záležitost navíc komplikují značné rozdíly mezi jednotlivými

---

¹⁰ Úř. věst. L 59, 4.3.2011, s. 63.

¹¹ Úř. věst. L 57, 2.3.2011, s. 44.

¹² Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k rozhodnutí Komise 2011/141/EU a k doporučení Komise 2011/136/EU o pokynech pro uplatňování pravidel ochrany údajů v CPCS ze dne 5. května 2011.

členskými státy panující u vnitrostátních právní předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a osobních údajů.

Uplatnění dalších kroků, které doporučil evropský inspektor ochrany údajů, jako je například rozvoj nových prvků IT, bude posouzeno ve druhé fázi, až bude mezi orgány sítě a Komisí dosaženo dohody o zásadách společných mechanismů koordinace.

2.4. Zdroje určené pro síť CPC

Stejně jako v roce 2009 poskytují vnitrostátní dvouleté zprávy velmi málo údajů o zdrojích určených k uplatňování nařízení. Členské státy většinou uvádějí, že činnosti v rámci CPC jsou zahrnuty v obecných činnostech a rozpočtu orgánů, a zdá se tudíž, že shromažďování konkrétních údajů o CPC je neproveditelné.

Několik zpráv, aniž by uváděly konkrétní částky týkající se zdrojů, zdůrazňuje, že orgány by měly zájem na intenzivnějším zapojení do činností CPC, avšak ve svých rozhodnutích jsou velmi často omezovány zdroji, které mají k dispozici. To se týká konkrétně, avšak nikoli výhradně, společných činností sítě, jakož i výměny úředníků, přičemž oba tyto projekty jsou spolufinancovány z rozpočtu EU.

Na základě údajů, které má Komise v současnosti k dispozici, není možné důkladně posoudit, zda členské státy plně dodržují svou povinnost podle čl. 4 odst. 7 nařízení, který vyžaduje, aby příslušné orgány měly zajištěny dostatečné prostředky.

Vnitrostátní zprávy však podávají určité svědectví o tom, že účinnost (a tím i efektivita) sítě může trpět omezenými zdroji příslušných orgánů. V některých případech jde o ústřední styčné úřady, které coby koordinátoři na vnitrostátní úrovni zaujímají stěžejní úlohu při uplatňování nařízení, zejména pak v zemích, v nichž úkoly týkající se vymáhání práva podle nařízení sdílí několik orgánů. Tato otázka bude podrobněji analyzována v rámci probíhajícího celkového hodnocení sítě CPC.

2.5. Výbor pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele

Nařízení zřizuje výbor zástupců členských států – Výbor pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, který je nápomocen Komisi při jejích prováděcích úkolech.

V průběhu referenčního období se konala tři až čtyři zasedání výboru ročně. Dne 6. prosince 2010 vydal výbor kladné stanovisko k návrhu změny rozhodnutí Komise¹³, kterým se provádí nařízení, jež Komise přijala dne 1. března 2011. Tato změna stanovila nová pravidla pro provádění článku 9 nařízení a zaplnila mezeru vyjasněním důvodů pro výmaz informací z CPCS.

Z hlediska sítě CPC zaujímá výbor klíčovou roli. Výbor poskytuje zejména základ pro diskuze o trendech v oblasti ochrany spotřebitele, přispívá k utváření společného přístupu v oblasti vymáhání práva v rámci sítě CPC prostřednictvím schvalování společných norem a pokynů (např. Manuál pro šetření na internetu, pokyny pro fungování spolupráce v oblasti ochrany spotřebitele) a prostřednictvím každoročních akčních plánů prosazování práva poskytuje operativní pokyny pro síť CPC. Akční plány prosazování práva se zaměřují na společné činnosti uskutečňované sítí, jako jsou například každoroční kontroly internetu.

---

¹³ Rozhodnutí Komise 2007/76/ES; Úř. věst. L 32, 6.2.2007, s. 192.

Úspěch sítě CPC závisí do značné míry na výboru, který by měl pro dosažení jejích cílů poskytovat nezbytné podněty a podporu.

Komise dále posuzuje, zda by mohla určitou roli zaujmout i síť pro spotřebitelskou politiku (CPN), která sdružuje generální ředitele vnitrostátních ministerstev pro spotřebitelskou oblast.

3. SÍŤ CPC: PŘES ŘADU ZLEPŠENÍ ZBÝVÁ URAZIT JEŠTĚ DALEKOU CESTU

3.1. Statistické trendy v referenčním období

Celkový počet případů, které byly v rámci sítě projednány, je srovnatelný s předchozím referenčním obdobím, tj. přibližně 540 žádostí o informace nebo o donucovací opatření k zastavení zjištěného porušení práva¹⁴. Značně se však snížil počet upozornění, tj. počet jednostranných zpráv, které jsou zasílány jedním orgánem ostatním dotčeným orgánům s cílem upozornit na porušení právních předpisů na ochranu spotřebitele, jež bylo zjištěno, nebo o němž bylo pojata důvodné podezření, že k němu mohlo dojít.

Pokud jde o protiprávní jednání ve vztahu k jednotlivým směrnici, nejčastěji porušovanými ustanoveními projednávanými sítí jsou ustanovení o klamavých a/nebo jiných zavádějících reklamních praktikách, na které se vztahuje směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách¹⁵, za nimiž následují porušení ustanovení směrnice o elektronickém obchodu¹⁶.

Většina případů projednávaných sítí se již od jejího vzniku týká praktik využívajících reklamní prostředky online: v roce 2010 se 45 % žádostí o informace týkalo cílených zpráv zasílaných spotřebitelům prostřednictvím e-mailu, textových zpráv či internetu. Obdobný údaj dosahuje u žádostí o donucovací opatření 77 %. Částečně se jedná o důsledek každoročních kontrol prováděných sítí CPC. V rámci těchto kontrol příslušné orgány souběžně prověřují, zda jsou u internetových stránek ve vybrané oblasti dodržovány náležitosti podle právních předpisů. Přírozeným důsledkem činností navazujících na přeshraniční porušení, jež byla zjištěna v rámci těchto koordinovaných akcí, jsou přibývající výměny mezi příslušnými orgány. Kromě toho nové technologie (např. internet) nabízejí příležitosti, jak celkem snadno oslovit potencionálně významné množství spotřebitelů, a v tomto smyslu dochází s větší pravděpodobností k typickému „porušení CPC“ u společných zájmů.

Od druhého pololetí roku 2009 dochází k relativnímu poklesu činností sítě týkajících se projednávání případů, pokud jde o počet nových případů otevřených orgány. (Statistické údaje pro roky 2009 a 2010 naleznete v příloze této zprávy). Tomuto trendu se dosud vyhnuly žádosti o donucovací opatření, jejichž počet zůstává stabilní, přičemž do konce roku 2010 bylo v CPCS zaneseno 120 nových případů.

Přesné příčiny tohoto vývoje nebyly dosud zjištěny a pravděpodobně jsou výsledkem vlivu několika faktorů. Orgány nehlásily snížení počtu přeshraničních porušení

---

¹⁴ V této souvislosti je vhodné uvést, že se síť zabývá pouze porušením společných zájmů spotřebitelů v přeshraničních případech a nikoliv jednotlivými stížnostmi (článek 1 a 3 nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

¹⁵ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

¹⁶ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

právních předpisů na ochranu spotřebitele, avšak ve svých zprávách zdůraznily potřebu důkladnějšího společného vymezení priorit, pokud jde o vymáhání práva. V této souvislosti je rovněž nutno konstatovat, že poslední kontroly odhalily méně přeshraničních případů než ty první. Jiným faktorem, k němuž je nutné rovněž přihlídnout, je skutečnost, že orgány si důkladněji osvojily pravidla pro spolupráci na základě nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. To vedlo ke snížení počtu případů, které však byly důkladněji připravené, a k racionálnějšímu využití mechanismů spolupráce na základě tohoto nařízení. Zlepšení projednávání případů se rovněž odráží ve zkrácení průměrné délky projednávání žádostí o vzájemnou pomoc, která se například u žádostí o donucovací opatření zkrátila ze 177 dnů v roce 2008 na 92 dnů v roce 2010. Konečně je třeba vzít v úvahu i určitá technická hlediska: databáze nyní umožňuje projednávat případy, u nichž dochází k vícero porušením, zatímco v prvním roce musely orgány vytvořit několik paralelních případů, tj. jeden pro každé porušení.

3.2. Obecné posouzení

I přes omezení, která ve zprávě uváděly příslušné orgány, způsobená obtížnou hospodářskou a finanční situací, v níž musely působit, lze referenční období, jehož se týká tato zpráva, shrnout jako období stabilizace a konsolidace činností sítě. Tento obecný závěr vyplývá z dvouletých zpráv členských států a ze zkušeností Komise získaných při sledování sítě.

Většina orgánů je toho názoru, že síť překonala počáteční problémy, které charakterizovaly první dva roky jejího fungování. Nižší průměrná délka projednávání případů (viz tabulka 4 přílohy) je důkazem toho, že příslušní úředníci orgánů lépe zvládají projednávání žádostí o vzájemnou pomoc, které jsou jim prostřednictvím sítě postupovány.

Síť CPC vedle dvoustranného posílení spolupráce rozvinula i solidní základ společných činností. Cílem této společné práce je poskytnout celounijní rozměr z hlediska vymáhání a v konečném důsledku i posílit ochranu spotřebitelů na vnitřním trhu. V uplynulých dvou letech se staly tyto společné činnosti v oblasti vymáhání nedílnou součástí aktivit sítě. Internetová šetření v rámci kontrol, jež každoročně síť provádí, jsou těžištěm této práce. Prostřednictvím společné fáze vymáhání, během níž orgány přijímají opatření v návaznosti na zjištěná porušení v zájmu zajištění dodržování právních předpisů, přinášejí spotřebitelům konkrétní výsledky. Skupina příslušných orgánů se na konci roku 2010 zapojila do nového projektu (spolufinancovaného Komisí), který posuzuje možnosti dalšího rozšíření kapacit sítě online, pokud jde o vymáhání práva, a to zdokonalením postupů a systematictější sdílením znalostí a odborných zkušeností.

Poslední vývoj sítě lze částečně vysvětlit skutečností, že příslušné orgány se v uplynulých dvou letech naučily, jak prostřednictvím sítě spolupracovat, tj. jsou (důkladněji) obeznámeny s mechanismy pro spolupráci, které zavedlo nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, a s nástrojem IT vyvinutým Komisí pro výměnu informací v rámci sítě.

Trend, jak zdůrazňuje řada vnitrostátních dvouletých zpráv, rovněž ukazuje i na to, že opatření přijatá k řešení nedostatků uvedených v první dvouleté zprávě z roku 2009 přinesla pozitivní výsledky.

K účinnějšímu zabezpečení potřeb odborné přípravy došlo díky skutečnosti, že je ve spolupráci s příslušnými orgány každoročně vypracován plán školení. V roce 2009 byla ustavena síť vnitrostátních školitelů, jejímž účelem je posílit vzdělávací kapacitu Komise. V zájmu rychlejšího vyřizování dotazů uživatelů došlo během referenčního období rovněž k reorganizaci centrálního helpdesku.

Plánování společných činností (a tím i zdrojů) prostřednictvím přijetí ročních akčních plánů vymáhání poskytuje řádný, strukturovaný a transparentní programovací proces. Tyto plány přispívají k vymezení oblastí společného zájmu a zahrnují veškeré společné činnosti, jež provádí síť jako doplněk základních činností (obecně dvoustranných) týkajících se spolupráce při vymáhání právních předpisů.

Vypracování orientačních podkladů přispělo ke zvýšení společného povědomí o možnostech pro spolupráci v rámci sítě CPC. Tyto dokumenty zahrnují zejména „pokyny pro fungování CPC“, jež byly vypracovány Komisí a jež poskytují praktický návod pro uplatnění mechanismů spolupráce CPC, přičemž vycházejí ze společné praxe, která vyplynula na základě rozhovorů s příslušnými orgány během workshopu zaměřeného na fungování sítě, který se konal v prosinci roku 2009.

Workshopy pravidelně pořádané od roku 2009 nabízejí orgánům další příležitost, jak si vyměňovat svá stanoviska, osvědčené postupy, a tím pracovat na dosažení společného porozumění a/nebo přístupu, pokud jde o vymáhání práva. Témata projednávaná na těchto workshopech jsou sjednávána s příslušnými orgány v rámci rozhovorů o ročním akčním plánu pro vymáhání. Věnují se jak podrobnějším právním debatám o vymáhání spotřebitelského *acquis*, nebo jeho částí, uvedeného v příloze nařízení, tak i operativnějším rozhovorům o tom, jak připravit žádost o donucovací opatření.

I když v uplynulých dvou letech došlo nepochybně ke konsolidaci činností sítě CPC, je zřejmé, že svého plného potenciálu musí ještě dosáhnout. Dosud zůstává několik členských států, které nikdy nepodaly žádost o vzájemnou pomoc (nebo pouhé upozornění) a nezanedbatelný počet států projednal celkově méně než pět žádostí všech typů. Za současného stavu lze říci, že aktivně tento systém od počátku využívalo maximálně devět členských států.

3.3. Síť CPC: potřeba dalšího úsilí

Příslušné orgány se během prvních let fungování sítě věnovaly především zajištění zprovoznění přístupu k nástroji IT a seznamovaly se s novými mechanismy pro spolupráci. Má-li být dosaženo očekávaných výsledků, musí se nyní pozornost zaměřit k plnému využití příležitostí, které síť nabízí.

Více práce je nutné vykonat zejména v níže uvedených oblastech.

Počet orgánů, které mechanismy pro spolupráci zřízené nařízením o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele nevyužívají, zůstává i nadále značný. Jedná se konkrétně, ačkoliv nikoli výlučně, o případy vymáhání odvětvových právních předpisů uvedených v příloze nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.¹⁷ Jak zdůraznila první dvouletá zpráva, existence paralelních sítí v těchto oblastech¹⁷

¹⁷

To se týká nařízení 261/2004 o právech cestujících v letecké dopravě, článků 86 až 100 směrnice 2001/83/ES o humánních léčivých přípravcích a podle připomínek převzatých z národních dvouletých zpráv i článků směrnice o audiovizuálních mediálních službách.

mohla mít dopad na efektivitu sítě CPC, avšak tento závěr je třeba ještě potvrdit. Kromě toho řada orgánů členských států pro ochranu spotřebitele využívá síť CPC pouze zřídka. Vzhledem k tomu je zapotřebí další analýza.

I přes vypracování společně sjednaných pravidel a orientačních podkladů neexistuje jednotné chápání způsobu využití nástrojů pro spolupráci stanovených nařízením. I když částečná neznalost pravidel a určitý nedostatek kázně při jejich používání hrají v této souvislosti svou roli (např. nízký počet orgánů poskytuje pravidelné informace o pokroku ve svém vyšetřování a o přijatých činnostech týkajících se donucovacích opatření), existují i zásadnější rozdíly, které jsou překážkou účinnějšího využití mechanismů CPC. Konkrétně u upozornění není mezi orgány stanoven společný přístup říkající jak a kdy je využít, jakož i u žádostí o donucovací opatření, pro něž uplatňují orgány (velmi) rozdílné standardy, pokud jde o právní rozbor a důkazy.

Neexistuje společný přístup týkající se priorit sítě, pokud jde o vymáhání. Roční akční plány pro vymáhání vymezují oblasti společného zájmu, ale nevztahují se na veškeré činnosti sítě. Hlavní výzvou bude i nadále úsilí o rozvoj společného porozumění příslušným otázkám v oblasti ochrany spotřebitele a, bude-li to možné, dosažení dohody o společných normách, které zajistí, aby síť CPC byla využívána srovnatelným způsobem všemi orgány, aniž by tím byla dotčena platnost povinnosti poskytnout odpověď na žádost o pomoc.

Síť nedokázala rozvinout „korporátní subjektivitu“ a zůstává převážně virtuální sítí propojenou společným nástrojem IT. Kontakty mezi osobami projednávajícími jednotlivé případy zůstávají mimo oblast projednávání konkrétního případu výjimečné, což by mohlo vysvětlovat skutečnost, proč síť dosud nikdy nevyužila fórum v rámci CPCS. V této souvislosti hrají pravděpodobně roli i jazykové překážky, jež však nejsou dostatečným důvodem, který by objasňoval, proč mezi orgány nedochází k příslušné výměně.

Síť CPC i nadále ovlivňují některé z horizontálních otázek, které již byly vymezeny ve dvouleté zprávě z roku 2009:

- Rozdíly ve vnitrostátních předpisech v oblasti spotřebitelského práva v EU přispívají k prodloužení řízení a komplikují spolupráci, neboť orgány musí předně ověřit, zda lze spolupráci navrhnout a jaký má být její rozsah.
- Síť rovněž rozděluje otázka rozhodného práva, přičemž v rámci workshopů věnovaných tomuto tématu vyvstaly nové otázky, pokud jde o rozhodné právo a vnitrostátní procesní předpisy.
- Komunikace o úspěšných případech projednávaných sítí je velmi malá, a to i v rámci sítě, a mohl by tím být vyvolán dojem, že síť nemusí naplňovat příslušná očekávání. Orgány se zároveň zdráhají poskytovat tento druh informací: pouze několik národních dvouletých zpráv uvádí příklady úspěšných případů, i když ty by měly být součástí společně dohodnuté struktury.
- Objevily se i rozdílné názory, pokud jde o roli, kterou by v rámci spolupráce týkající se vymáhání měla hrát Komise.

4. DALŠÍ OBLASTI SPOLUPRÁCE: SPOLEČNÉ ČINNOSTI A VÝMĚNY ÚŘEDNÍKŮ

4.1. Společné činnosti a výměny úředníků

Během referenčního období Komise pokračovala v poskytování finančních prostředků ve prospěch společných činností i mechanismu výměny úředníků. Hlavním účelem těchto činností je poskytnout orgánům CPC rámec pro výměnu osvědčených postupů a společnou práci, který přispěje k zamezení zdvojování úsilí a zejména usnadní vzájemné poznávání se a přejímání zkušeností.

Stejně jako ve zprávách z roku 2009 je odezva uvedená v národních dvouletých zprávách, co se těchto aktivit týče, kladná: orgány využívají s mírou, avšak pravidelně, prostředky, které jsou jim každoročně k dispozici.

I přes úsilí vynaložené na zvýšení přitažlivosti těchto aktivit pro příslušné orgány, uvádějí tyto orgány obtíže srovnatelné s problémy zjištěnými v roce 2009:

Omezené zdroje zabraňují řadě orgánů v účasti na výměnách úředníků nebo ve společných projektech.

Složitá pravidla, kterými se řídí postup podávání přihlášek, a následné řízení finančních prostředků odrazuje příslušné orgány od zapojení se do tohoto typu činností. Jazykové překážky jsou dalším faktorem, který vysvětluje relativně nízký počet výměn úředníků.

Mechanismus výměny úředníků postrádá nezbytnou flexibilitu, která by umožnila rychlou reakci na krátkodobé potřeby, jež vyvstanou během šetření.

4.2. Mezinárodní spolupráce

Rada udělila v květnu roku 2009 Komisi souhlas, aby zahájila jednání se Spojenými státy americkými za účelem uzavření dohody o spolupráci týkající se vymáhání práva v oblasti ochrany spotřebitele. Během období, na které se tato zpráva vztahuje, se uskutečnila řada jednání s Federální komisí pro obchod, která je partnerem v USA, avšak v důsledku rozdílného přístupu k ochraně údajů zůstává dosažení pokroku velmi obtížné.

5. ZÁVĚRY A DALŠÍ POSTUP

5.1. Závěry

Síť CPC vstoupila do fáze konsolidace a stabilizace svých činností. Hlavní úspěchy dosažené během období, o němž tato zpráva pojednává, jsou tyto:

- Byly vyřešeny počáteční problémy (tj. problémy s připojením či jiné technické otázky týkající se používání databáze).
- Orgány si důkladněji osvojily nástroj IT a nové postupy, a naučily se tak účinněji používat nástroje pro spolupráci zřízené nařízením o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

- Kontrolní akce, které Komise koordinovala a sledovala, se staly součástí pravidelných činností sítě a prostřednictvím souvisejících mediálních činností zajistily určité povědomí o síti.
- Síť projednává a plánuje své konkrétní činnosti prostřednictvím každoročních akčních plánů prosazování práva.
- Organizace kurzů odborné přípravy je účinnější díky ročních plánům školení a působením sítě vnitrostátních školitelů.
- V návaznosti na debaty ve workshopech a praktické zkušenosti získané během čtyř let působení pomalu vzniká společný přístup ke vzájemné spolupráci v rámci sítě.
- Pokyny pro fungování, jež vypracovala Komise na základě závěrů workshopu z prosince roku 2009, poskytují praktický návod pro příslušné úředníky, pokud jde o fungování sítě a způsob přípravy žádostí o vzájemnou pomoc na základě nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

Posouzení uplynulých dvou let fungování však dokládá i to, že určité nedostatky přetrvávají i nadále a že síť dosud nevyužívá svého plného potenciálu. Řada orgánů mechanismy pro spolupráci v oblasti CPC používá pouze zřídka nebo je nepoužívá vůbec a někteří účastníci, kteří vystupovali aktivně v uplynulých letech, se zapojují méně, což částečně vysvětluje související pokles činností sítě, pokud jde o nové případy od roku 2010.

Ve srovnání s počátečními roky fungování sítě, kdy se orgány přednostně zaměřovaly na osvojení systému, se více projevuje složitost přeshraničního vymáhání práva, která vyplývá z odlišné vnitrostátní právní úpravy v oblasti ochrany spotřebitele a z rozdílů v procesních pravidlech použitelných v jednotlivých členských státech. Zdlouhavá řízení, rozdílné přístupy k vymáhání práva a úroveň zkušeností pak ještě důkladněji prověřila připravenost orgánů k práci prostřednictvím sítě CPC.

V některých případech by mohly být problémy, se kterými se orgány střetly, prvním náznakem potřeby změnit právní rámec zřízený nařízením o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele s cílem posílit přeshraniční vymáhání práva. Může to rovněž svědčit o tom, že je třeba v souvislosti s rámcem pro spolupráci CPC přezkoumat vnitrostátní postupy, aby orgány mohly splnit cíle nařízení v plném rozsahu.

Technická změna přílohy nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele přijatá v roce 2011 dále po právní stránce vyjasnila situaci týkající se seznamu ustanovení, u nichž se použijí mechanismy spolupráce. Dosud však není k dispozici dostatek podkladů umožňujících zahájení legislativního procesu, který by nařízení zásadnějším způsobem změnil. Hodnocení Komise týkající se roků, jimž je tato zpráva věnována, naopak dokládá, že řadu problémů, s nimiž se síť setkala, lze řešit v rámci stávajícího právního rámce.

K získání jasnějšího názoru na to, zda by nařízení mělo být přezkoumáno, a pokud ano, pak jakým způsobem, je proto zapotřebí shromáždit více zkušeností a informací. Zejména by měla být podrobně posouzena otázka oblasti působnosti nařízení, včetně otázky možného zařazení dalších hmotněprávních předpisů do přílohy. Navíc

zajištění toho, aby byly orgánům přidělovány dostatečné prostředky, bude v následujících letech představovat hlavní výzvu a zásadní faktor pro úspěch sítě.

5.2. Další postup

Vzhledem k uvedené situaci bude hlavní prioritou Komise úzká spolupráce se členskými státy při řešení nedostatků vymezených v rámci stávajícího právního rámce.

Komise vymezila tyto oblasti, na něž je třeba se v krátkodobém a střednědobém horizontu soustředit:

- Usilovat o konsolidaci sítě rozšiřováním funkčních možností sítě prostřednictvím nástroje IT, zajistit odbornou přípravu příslušných úředníků pomocí sítě školitelů a zabezpečit, aby prováděcí pravidla usnadnila soudržné a rychlejší zpracovávání žádostí o vzájemnou pomoc.
- Zachovat financování společných činností v zájmu podpory další výměny osvědčených postupů a zkušeností, přičemž však bude s ohledem na získané zkušenosti a připomínky vnitrostátních orgánů přehodnocen stávající mechanismus výměny úředníků.
- Pokračovat ve spolupráci s orgány za účelem vypracování společného přístupu k vymáhání práva, a to prostřednictvím debat v rámci workshoppů, společných činností a kontrolních akcí. Přínosem pro síť by rovněž mohlo být posouzení nových způsobů provádění činností týkajících se koordinace vymáhání práva a dozoru nad trhem, jak je stanoveno v článku 9 nařízení. Takový přínos prokázaly kontroly vykonané v letech 2009 a 2010, při nichž skupina orgánů sloučila v zájmu maximalizace dopadu kontroly s dalšími činnostmi v oblasti vymáhání práva. Rovněž je zapotřebí otevřít debatu o způsobu, jak nejlépe využít upozornění v rámci sítě.
- Dále zlepšovat plánování činností sítě. Každoroční akční plány prosazování práva jsou prvním krokem k vymezení oblastí společného zájmu orgánů sítě, avšak tuto práci je nutné dále rozvinout. Důležitost tohoto opatření se vzhledem k tomu, že orgány působí za situace, která se vyznačuje omezením zdrojů, a mají potíže při sladění vnitrostátních priorit s prioritami CPC, dále zvýšila. První jednání orgánů o této záležitosti proběhla v rámci workshopu o prioritách činností, který se uskutečnil na konci roku 2011.
- Ze stejného důvodu je zapotřebí, aby síť vypracovala účinnější způsoby stanovení priorit vymáhání práva na evropské úrovni, přičemž se sloučí informace z první ruky od spotřebitelů, které jsou k dispozici na vnitrostátní úrovni, a údaje pocházející z nástrojů, jakým je například hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích, nová databáze stížností nebo databáze sítě evropských spotřebitelských center. Pokud jde o kontroly na úrovni EU, posuzuje v současnosti skupina orgánů možnosti, jak lépe rozpoznat nově vznikající hrozby na internetu a následně zajistit, aby síť mohla vymezit odpovídající návazná opatření.
- Usilovat důrazněji o zvýšení povědomí o síti CPC mezi širokou veřejností. Mediální aktivity týkající se kontrol zajišťují částečné povědomí o úspěších sítě, avšak o výsledcích (obecně) dvoustranné spolupráce v oblasti vymáhání

práva je toho známo velmi málo. Vnitrostátní dvouleté zprávy uvádějí, že práce v rámci CPC přináší spotřebitelům hmatatelné výsledky, avšak množství poskytovaných informací je stále velmi omezené. Skupina orgánů se i zde v současnosti zabývá vytvořením strategie pro vnitřní a vnější komunikaci, která by měla být prováděna prostřednictvím plánů komunikace schvalovaných Výborem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Prvním hmatatelným výsledkem této skupiny byl zpravodaj, který je rozesíláný příslušným orgánům dvakrát za rok.

Komise v dlouhodobějším horizontu podrobněji posuzuje rámec pro spolupráci a postupy stanovené nařízením o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele s cílem zhodnotit, zda některé z problémů, se kterými se síť setkala, mohou vyžadovat legislativní řešení.

Závěry této zprávy jsou prvním krokem v daném procesu a staly se základem pro vypracování externího hodnocení, které Komise zanedlouho zahájí a jehož výsledky budou známy v roce 2012. V této souvislosti je třeba posoudit otázku dopadu značně široké oblasti působnosti přílohy nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele na účinnost a efektivitu sítě, a to zejména v oblastech, v nichž existují jiné rámce pro spolupráci. Zhodnotit je třeba i úlohu Komise v činnostech sítě.

PŘÍLOHA

1. Celkový počet žádostí o vzájemnou pomoc

<i>Rok</i>	<i>Upozornění (článek 7)</i>	<i>Žádosti o informace (článek 6)</i>	<i>Žádosti o donucovací opatření (článek 8)</i>	<i>CELKEM</i>
2007	71	161	95	327
2008	100	122	170	392
2009	44	150	170	364
2010	37	89	134	260
CELKEM	252	522	569	

2. Žádosti o vzájemnou pomoc rozdělené podle porušených směrnic (2007–2010)

	<i>Informace podle článku 6</i>				<i>Upozornění podle článku 7</i>				<i>Donucovací opatření podle článku 8</i>				<i>CELKEM</i>
	<i>2007</i>	<i>2008</i>	<i>2009</i>	<i>2010</i>	<i>2007</i>	<i>2008</i>	<i>2009</i>	<i>2010</i>	<i>2007</i>	<i>2008</i>	<i>2009</i>	<i>2010</i>	
Směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách	1	86	125	68	0	40	30	29	4	73	112	86	654
Směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě	48	0	0	0	34	0	0	0	35	0	0	0	117
Směrnice 2000/31/ES o elektronickém obchodu	3	9	13	16	7	20	14	8	15	48	54	40	247
Směrnice 93/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	21	10	30	6	15	7	6	1	10	14	14	37	171

Směrnice 97/7/ES o smlouvách uzavřených na dálku	11	4	18	22	4	11	2	4	9	22	35	19	161
Směrnice 97/55/ES, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu	40	0	0	0	4	0	0	0	3	0	0	0	47
Směrnice 94/47/ES dočasném užívání nemovitostí	27	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	30
Směrnice 85/577/ES o smlouvách uzavřených mimo obchodní prostory	1	10	2	3	0	6	0	1	1	0	7	5	36
Směrnice 2001/83/ES o humánních léčivých přípravcích	2	0	3	0	3	2	0	0	6	2	4	7	29
Směrnice 1999/44/ES o prodeji spotřebního zboží a zárukách na toto zboží	2	1	2	1	1	3	4	2	3	4	8	8	39
Nařízení (ES) č. 261/2004 o odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významném zpoždění letů	1	1	0	0	1	2	0	0	3	4	7	1	20
Směrnice 98/6/ES o označování cen	0	0	1	2	0	1	0	0	2	3	5	1	15
Směrnice 90/314/EHS o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy	2	1	1	1	0	2	1	2	1	0	0	5	16
Směrnice 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku	0	0	1	0	1	3	0	0	1	0	2	1	9
Směrnice 87/102 o spotřebitelských úvěrech	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	0	0	5
Směrnice 89/552 o televizním vysílání	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	2

3. Žádosti o vzájemnou pomoc rozdělené podle odvětví (2007–2010)

	2007			2008			2009			2010			Celkem
	článek 6	článek 8	článek 7	článek 6	článek 8	článek 7	článek 6	článek 8	článek 7	článek 6	článek 8	článek 7	
Odivání a obuv	1	0	0	0	5	0	1	3	1	2	0	1	14
Komunikace	0	2	1	4	25	15	9	24	4	3	8	2	97
Výchova a vzdělávání	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	3
Potraviny a nealkoholické nápoje	1	1	1	2	0	0	4	2	0	2	3	3	19
Bytové vybavení, zařízení domácnosti a běžná údržba domácnosti	0	1	0	1	1	1	9	6	1	5	4	1	30
Zdraví	6	11	6	5	14	6	6	11	1	9	10	2	87
Bydlení, voda, elektrická a tepelná energie, paliva	0	0	0	1	0	0	4	0	0	2	0	0	7
Ostatní výrobky a služby	30	10	9	8	24	12	24	27	18	17	27	6	212
Mimo klasifikaci	10	9	4	59	39	35	37	23	5	11	9	6	247
Rekreace a kultura	35	13	4	15	13	17	23	33	7	26	39	9	234
Stravování a ubytování	5	2	1	19	0	8	6	5	0	7	4	3	60
Doprava	72	46	45	8	47	6	26	36	7	5	30	4	332
CELKEM	161	95	71	122	170	100	149	170	44	89	134	37	

4. (Průměrný) počet dní do uzavření žádostí o vzájemnou pomoc v CPCS

	2008	2009	2010
Žádosti o informace (článek 6)	148	208	125
Žádosti o donucovací opatření (článek 8)	177	283	128

5. Žádosti o vzájemnou pomoc rozdělené podle způsobu prodeje (2007–2010)

	<i>2007</i>			<i>2008</i>			<i>2009</i>			<i>2010</i>			<i>Celkem</i>
	<i>článek 6</i>	<i>článek 8</i>	<i>článek 7</i>	<i>článek 6</i>	<i>článek 8</i>	<i>článek 7</i>	<i>článek 6</i>	<i>článek 8</i>	<i>článek 7</i>	<i>článek 6</i>	<i>článek 8</i>	<i>článek 7</i>	
Prodej mimo provozovnu	0	5	0	11	3	8	6	3	0	3	3	3	45
Katalog	6	4	0	0	2	1	1	3	0	1	0	1	19
Prodej u zákazníka	0	0	0	4	1	2	0	2	0	0	0	1	10
E-mail	1	3	2	0	0	0	7	2	0	0	1	3	19
Osobní	44	2	0	27	3	12	5	6	3	17	8	4	131
Fax	0	1	0	0	0	0	4	1	1	58	0	1	66
Internet	91	63	54	32	136	72	89	137	34	9	110	25	852
Pošta	14	5	6	36	13	3	38	10	4	2	10	5	146
Tisk	0	2	2	0	0	1	2	2	1	7	0	7	24

Není znám	0	1	1	5	3	2	1	1	2	2	0	1	19
Telefon	6	11	7	15	8	2	9	10	3	4	5	1	81
Obchod	0	4	2	1	6	0	0	0	0	0	0	0	13
Textová zpráva	0	1	1	0	2	1	4	7	0	17	0	2	35

6. Žádosti o vzájemnou pomoc podané/přijaté (články 6, 7 a 8) členským státem v letech 2007–2010

	2007		2008		2009		2010	
	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato
Rakousko	2	67	3	72	7	44	7	29
Belgie	128	67	119	85	84	51	29	28
Bulharsko	12	57	2	63	1	34	4	21
Kypr	0	60	0	64	0	34	1	26
Česká republika	2	59	0	66	4	36	4	27
Německo	5	72	12	101	16	64	13	59
Dánsko	12	64	14	66	10	37	10	23
Estonsko	8	57	12	71	6	40	1	21
Španělsko	0	72	8	98	23	65	28	50
Finsko	5	58	31	75	2	33	2	23
Francie	40	65	16	88	56	81	60	38
Řecko	0	58	0	68	0	31	1	23
Maďarsko	70	63	30	61	23	32	22	28
Irsko	0	72	0	84	2	48	0	36
Itálie	2	59	2	62	4	42	2	33
Litva	0	57	0	67	4	33	4	22
Lucembursko	0	62	0	70	1	39	2	27
Lotyšsko	4	63	11	66	6	36	6	24
Malta	0	55	0	55	3	34	8	23
Nizozemsko	3	102	13	120	28	82	9	61
Polsko	1	61	9	65	3	35	5	28
Portugalsko	0	60	1	68	3	39	0	29
Rumunsko	0	53	0	53	1	35	0	25
Švédsko	7	65	33	79	12	44	6	30
Slovinsko	0	59	0	67	0	31	1	21
Slovensko	2	65	3	72	11	36	6	28
Spojené království	14	90	65	84	45	84	27	54

CELKEM	317		384		355		258	
---------------	------------	--	------------	--	------------	--	------------	--

7. Žádosti o vzájemnou pomoc podané/přijaté členským státem v roce 2007

	Žádosti o informace článek 6		Upozornění článek 7		Žádosti o donucovací opatření článek 8		CELKEM	
	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato
Rakousko	1	4	0	56	1	7	2	67
Belgie	42	7	51	54	35	0	128	67
Bulharsko	4	2	0	55	8	0	12	57
Kypr	0	3	0	56	0	1	0	60
Česká republika	1	4	0	55	1	0	2	59
Německo	1	10	2	55	2	7	5	72
Dánsko	12	7	0	55	0	2	12	64
Estonsko	1	2	1	53	6	2	8	57
Španělsko	0	10	0	52	0	10	0	72
Finsko	5	3	0	54	0	1	5	58
Francie	19	6	7	56	14	3	40	65
Řecko	0	2	0	55	0	1	0	58
Maďarsko	68	4	2	55	0	4	70	63
Irsko	0	7	0	56	0	9	0	72
Itálie	0	3	2	54	0	2	2	59
Litva	0	2	0	54	0	1	0	57
Lucembursko	0	4	0	56	0	2	0	62
Lotyšsko	0	5	1	54	3	4	4	63
Malta	0	1	0	54	0	0	0	55
Nizozemsko	3	27	0	60	0	15	3	102
Polsko	0	3	0	55	1	3	1	61
Portugalsko	0	5	0	55	0	0	0	60
Rumunsko	0	3	0	49	0	1	0	53
Švédsko	3	6	0	54	4	5	7	65
Slovinsko	0	2	0	54	0	1	0	59

Slovensko	0	8	0	55	2	2	2	65
Spojené království	0	18	5	63	9	9	14	90
CELKEM	160	158	71		86	92	317	

8. Žádosti o vzájemnou pomoc podané/přijaté členským státem v roce 2008

	Žádosti o informace článek 6		Upozornění článek 7		Žádosti o donucovací opatření článek 8		CELKEM	
	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato
Rakousko	1	3	1	66	1	3	3	72
Belgie	28	9	43	70	48	6	119	85
Bulharsko	0	0	0	63	2	0	2	63
Kypr	0	0	0	64	0	0	0	64
Česká republika	0	2	0	63	0	1	0	66
Německo	3	13	2	68	7	20	12	101
Dánsko	0	1	1	64	13	1	14	66
Estonsko	10	0	0	64	2	7	12	71
Španělsko	0	29	0	59	8	10	8	98
Finsko	0	1	20	74	11	0	31	75
Francie	7	5	0	65	9	18	16	88
Řecko	0	5	0	63	0	0	0	68
Maďarsko	6	3	4	55	20	3	30	61
Irsko	0	2	0	63	0	19	0	84
Itálie	1	3	1	51	0	8	2	62
Litva	0	1	0	63	0	3	0	67
Lucembursko	0	1	0	68	0	1	0	70
Lotyšsko	0	1	1	63	10	2	11	66
Malta	0	1	0	54	0	0	0	55
Nizozemsko	2	24	4	59	7	37	13	120
Polsko	2	1	0	63	7	1	9	65
Portugalsko	0	1	1	63	0	4	1	68
Rumunsko	0	0	0	53	0	0	0	53

Švédsko	15	2	10	72	8	5	33	79
Slovinsko	0	1	0	64	0	2	0	67
Slovensko	0	4	0	63	3	5	3	72
Spojené království	43	8	12	65	10	11	65	84
CELKEM	118	121	100		166	167	384	

9. Žádosti o vzájemnou pomoc podané/přijaté členským státem v roce 2009

	Žádosti o informace článek 6		Upozornění článek 7		Žádosti o donucovací opatření článek 8		CELKEM	
	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato
Rakousko	0	7	1	32	6	5	7	44
Belgie	25	11	25	36	34	4	84	51
Bulharsko	1	3	0	31	0	0	1	34
Kypr	0	3	0	31	0	0	0	34
Česká republika	0	2	0	31	4	3	4	36
Německo	3	14	0	36	13	14	16	64
Dánsko	6	1	0	32	4	4	10	37
Estonsko	0	3	0	33	6	4	6	40
Španělsko	7	15	4	37	12	13	23	65
Finsko	0	0	1	31	1	2	2	33
Francie	40	20	1	38	15	23	56	81
Řecko	0	0	0	31	0	0	0	31
Maďarsko	10	1	1	31	12	0	23	32
Irsko	1	2	0	32	1	14	2	48
Itálie	1	3	1	35	2	4	4	42
Litva	2	1	0	31	2	1	4	33
Lucembursko	0	4	0	31	1	4	1	39
Lotyšsko	0	3	1	31	5	2	6	36
Malta	0	3	0	31	3	0	3	34
Nizozemsko	26	21	1	32	1	29	28	82
Polsko	0	1	0	33	3	1	3	35

Portugalsko	0	1	0	34	3	4	3	39
Rumunsko	0	0	0	31	1	4	1	35
Švédsko	4	4	0	35	8	5	12	44
Slovinsko	0	0	0	31	0	0	0	31
Slovensko	2	0	0	31	9	5	11	36
Spojené království	22	21	8	39	15	24	45	84
CELKEM	150	149	44		161	169	355	

10. Žádosti o vzájemnou pomoc podané/přijaté členským státem v roce 2010

	Žádosti o informace článek 6		Upozornění článek 7		Žádosti o donucovací opatření článek 8		CELKEM	
	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato	podáno	přijato
Rakousko	3	5	0	22	4	2	7	29
Belgie	12	2	6	24	11	2	29	28
Bulharsko	0	0	4	21	0	0	4	21
Kypr	0	2	1	22	0	2	1	26
Česká republika	2	0	1	22	1	5	4	27
Německo	2	12	0	26	11	21	13	59
Dánsko	0	0	0	23	10	0	10	23
Estonsko	0	0	0	21	1	0	1	21
Španělsko	1	10	5	31	22	9	28	50
Finsko	1	0	1	21	0	2	2	23
Francie	45	1	1	23	14	14	60	38
Řecko	0	1	0	22	1	0	1	23
Maďarsko	9	2	3	21	10	5	22	28
Irsko	0	3	0	23	0	10	0	36
Itálie	1	1	0	26	1	6	2	33
Litva	1	0	0	21	3	1	4	22
Lucembursko	2	3	0	23	0	1	2	27
Lotyšsko	0	0	0	21	6	3	6	24
Malta	0	1	0	21	8	1	8	23

Nizozemsko	1	16	2	24	6	21	9	61
Polsko	0	0	0	23	5	5	5	28
Portugalsko	0	1	0	27	0	1	0	29
Rumunsko	0	1	0	23	0	1	0	25
Švédsko	1	4	2	22	3	4	6	30
Slovinsko	1	0	0	21	0	0	1	21
Slovensko	1	4	0	23	5	1	6	28
Spojené království	6	18	11	25	10	11	27	54
CELKEM	89	87	37		132	128	258	

11. Kontrola spojení a užívání CPCS – Počet příslušných orgánů (prosinec 2010)

<i>Uživatelé CPCS</i>	<i>Orgány</i>
<i>Celkem 750 aktivních uživatelů ve 30 zemích.</i>	<p><i>Celkem 346 orgánů a 30 jednotných styčných kanceláří s přístupem k CPCS.</i></p> <p><i>30 % z nich nikdy nepodalo žádost o vzájemnou pomoc, i když mají heslo.</i></p>